

СТАНОВИЩЕ

от **Велислав Заимов**

професор доктор по четене на партитури в катедра „Дирижиране” и по композиция в катедра „Композиция” в Теоретико-композиторски и диригентски факултет на Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров”, член на научно жури в конкурс, обявен в обявен в ДВ №40 от 17.05.2019 г. за заемане на академична длъжност „ДОЦЕНТ“ по професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство“, специалност „СОЛФЕЖ“ към катедра „Музикална педагогика и дирижиране“ в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив

На гореспоменатия конкурс се е явил един кандидат. Това е доктор **Милена Иванова Богданова**.

Милена Богданова е възпитаничка на Средното музикално училище “Любомир Пипков” в София, което завършва през 1989 година. През 1995 година завършва и Академията за музикално, танцово и изобразително изкуство „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив със степен магистър по музикална педагогика. През 1997 година, отново в АМТИИ, завършва и курс за следдипломна квалификация по Методика на обучението по солфеж. Пак в АМТИИ, от 1998 година започва и преподавателската си дейност по Солфеж, Теория на музикалните елементи, Методика на обучението по солфеж, Педагогическа практика по солфеж, Методи и психотехники за развитие на музикалния слух. През 2015 година получава научна и образователна степен „Доктор“ за дисертационния си труд „Солфежиране с акомпанимент на пиано“.

Научната и педагогическа дейност на Милена Богданова е богата и разнообразна. Тя включва цикли лектории, съставяне на образователни програми, множество участия в международни теоретични семинари, голямо количество публикации в научни издания. Милена Богданова се изявява и като изпълнител – пианист.

Като хабилитационен труд Милена Богданова е представила монографията **„Музикално-педагогически възгледи на професор Здравко Манолов в областта на музикално-слуховото обучение“**.

Изследването е построено в три глави, предшествани от увод и последвани от заключение, четири приложения и списък на ползваната литература.

В увода е определена целта на изследването, както и принципите, по които то е изградено.

В **Първа глава** авторката проследява жизнения път на Здравко Манолов, като ударението пада върху средата, в която живее, стъпките в музикалното му обучение и израстването му като музикант и личност. Убеден съм, че по стечение на обстоятелствата, днес единствено Милена Богданова би могла да събере парче по парче творческата и педагогическата линия в животоописанието на Здравко Манолов и да ги вплете в обща нишка. Тази глава запълва една празна страница в музикалната ни култура.

Глава втора е озаглавена **„Българската солфеджна школа“** и е посветена на зараждането и развитието на музикално - слуховото обучение у нас, както и на главните отличителни белези на учебната ни литература по солфедж. Проследени са стъпките, през които минава зараждащото се музикално ограмотяване и приноса на главните участници в него: Александър Кръстев, Добри Христов, Борис Тричков, Камен Попдимитров, Иван Пеев, Асен Диамандиев. Професор Здравко Манолов тук заема заслуженото си място от началото на шестдесетте години на миналия век. В тази глава всеки музикант и музикален педагог би могъл да намери в сбит вид основите на слуховото обучение у нас и при проявен по-широк професионален интерес да бъде ориентиран в правилната посока.

Трета глава **„Музикално - педагогически и теоретични възгледи на проф. Здравко Манолов в областта на музикално – слуховото възпитание“** е с най-голяма тежест по отношение на основната цел на изследването. Тук авторката прави

своите изводи въз основа на практическото участие на професор Здравко Манолов в процеса на слуховото оgramотяване. Неговият практически принос никак не е случаен, тъй като композиторската му дейност го прави да бъде най-изявената фигура в това поприще и, съвсем естествено, значението му в практическото овладяване на материята е най-значимо. Намирам за истински щастливо стечение на обстоятелствата участието на професор Здравко Манолов в този процес на музикалното обучение, тъй като той беше професор по полифония, владеещ на много високо ниво контрапунктичната техника и познаващ голямо количество музикална и теоретична литература от времето на Ренесанса до втората половина на двадесетия век. Тези негови умения и познания му даваха възможността да поставя слуховото обучение на висока музикално – естетическа основа.

Милена Богданова е направила подреждане на нотните примери, избрани или съчинени от Здравко Манолов, което дава възможност да се оцени всеобхватността на педагогическите му възгледи и обвързаността им със степента на подготовка на обучаваните. Някои от тях имат повече образователен и познавателен характер. Това са примери от световната и българската музикална литература. Други подготвят обучавания за различните похвати във видовете многогласна фактура. Трети помагат да се овладеят метроритмичните и мелодически особености на българския фолклор. Има и образци, които възпитават усещането за ансамброво музициране. Особена ценност на съчинените от Здравко Манолов примери е насочеността им към връзката между слуховото обучение и обучението по теоретичните дисциплини – най-вече по хармония и полифония.

Милена Богданова е преподавател по солфеж с натрупан значителен опит. Задълбоченото ѝ познаване на педагогическата система на Здравко Манолов ѝ дава възможност да стъпи на здрава музикантска основа при педагогическата ѝ работа. От друга страна, като педагог тя е имала възможността практически да провери резултатите от приложените от Здравко Манолов образци. Публикуването на настоящия хабилитационен труд дава възможност една здрава школа върху

слуховото обучение да получи заслужаващото ѝ разпространение сред много преподаватели, ученици и студенти. Подреждането на идеите, залегнали в тази школа и предоставянето им в музикалните среди във вид ясен и систематизиран, прави изследването особено стойностно и приложимо.

Оценявайки тези достойнства на хабилитационния труд, убедено предлагам на уважаемото научно жури да бъде присъдена научната длъжност „Доцент“ по професионално направление 8.3., специалност солфеж на доктор Милена Иванова Богданова.

София, 27 юли 2019 г.

проф. д-р Велислав Заимов